

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XX. Rorate Cœli desuper, & nubes pluant Justum; aperiatur terra, & germinet Salvatorem. Isa. 45. v. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

certissimus, fortè etiam maximè meritorius. quippe qui conversionem peccatorum tractat cum peccatoribus, sæpe frustra laborat, qui eam tractat cum DEO juxta leges præscriptas, eam semper obtinet. Quam igitur excusationem habebis, si, cum ipse discursare non possis per juga Alpium ad revocandos innumeroserantes, qui

ad præcipitium properant, non roget DEUM, ut illis aperiat oculos ad illud cognoscendum ante vesperam, quando jam finito tempore redierint, aliud non superest, quam ut demerant in præceptis? *Orate pro invicem, ut salvemini, multum enim vales de precatio justis assidua.* Jac. 5. v. 16.

XX.

Rorate Cæli desuper, & nubes pluant Justum; aperiat terra, & germinet Salvatorem. Isa. 45. v. 8.

Considera illam beatam Terram, de qua loquitur Propheta, juxta genuinum & proprium sensum, aliam non esse, quam MARIAM, terram, de qua sine opera viri effloruit germen illud Divinum tantopere prius suspiratum ab Isaia, quando exclamavit: *Aperiat terra, & germinet Salvatorem.* Quo posito videbitur tibi paradoxum, quòd hoc utatur loquendi modo. quippe si terra, de qua agitur, adeò fuit inviolata, ut vel in ipso partu tam esset clausa, quàm antè, quomodo potest petere eam aperiri? *Aperiat terra.* At non vides, cui illa erat aperienda? illi erat aperienda, qui ita exire poterat, ut relinqueret illam. Fenestra dicitur aperta luci, cum remotis valvis sola manent vitra pellucida, quantumvis clausa aqua, aëri, & cunctis animalibus, quaerentibus transitum. & quare tunc dicitur aperta luci? quia nihilominus pene-

trare lux potest. Proinde cum Verbum Divinum carne indutum humanam pornerit penetrare Virginem Mariam claustrum, uti lux Crystallum, quin læderet: *Propter Sen non cavbo, donec egrediatur ut splendor ipsius ejus.* Isa. 62. v. 1. dici rectè potest illud ipsi fuisse apertum, quomodo exisset, cum satis constet, quomodo sit pervium virtuti alterius, dicitur illi aperiri. Nota igitur Prophetam non petere primo loco, ut Terra germinet, sed ut Cælum pluat: *Rorate Cæli desuper, & nubes pluant Justum: aperiat terra, & germinet Salvatorem;* quia primò Cælitus venire debet propitij influxus, deinde dare terra fructum suum. *Dominus dabit benignitatem, & terra nostra dabit fructum suum.* Pl. 84. v. 13. Cuiusmodi terra clausa est, non quòd sit terra virginea, sed infecunda, arida, & omni destituta fructu devotionis. *Scire cupis.*

pis, quæ hujus rei sit vera ratio? Ratio est, quia vix unquam oculos ad Cælum levas. *Oravit, & Cælum dedit pluviam, & terra dedit fructum suum.* Jac. 5. v. 18.

2. Considera Christum fuisse generandum ex MARIA solius operâ Spiritus Sancti, & ideo Propheta hoc loco Cælum suspiciens exclamat: *Rorate Cæli desuper, & nubes pluant Justum.* Invitat Divinissimum Spiritum, ut descendat demum in uterum Virginalem, eumque facundet, & sic iste tanquam terra electa denique profertur felix illud germen, à quo salutem expectamus, Verbum Incarnatum. Si nosse velis, quare generatio temporalis hujus Verbi rosi potius comparata sit quàm alij pluvie, causa est, quia quanto plus attulit salutis, tanto minore strepitu descendit. Prius notabatur esse gravis MARIA, quàm constare de modo posset. *Antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu Sancto.* Matt. 1. v. 18. hinc est, quod non omnes æquè sint fructi bonis hujus rosis effectibus, imò sicut ab illo, qui decidit in vellus Gedeonis, primâ nocte immaduit vellus, sed non area circumjecta; & alterâ immaduit area, sed non vellus: ita ab adventu Christi primò salutem hausserunt Israëlites, reliquâ Mundi parte arida permanente; deinde haulit pars Mundi reliqua, aridis manentibus Israëlitis. *Vobis oportebat primum loqui Verbum DEI, sed quis repulistis illud &c. ecce convertimur ad Gentes.* Act. 13. v. 46. Tu gratias DEO age,

quod ibi verseris, ubi ros iste majore copia descendit: at si ne sic quidem hinc capias fructum; quare hoc signum est? lignum est cor tuum non esse de terra, sed lapide.

3. Considera JESUM hoc loco per antonomasiam dici Justum. *Rorate Cæli desuper, & nubes pluant Justum.* quia illi soli dari hoc nomen potest. Sanctorum quilibet dici aliquo modo Justus potest, sed absolutè & antonomasticè Justus illorum nemo dici potest; nam illud Justitiam, ut loquimur, accidentalem, istum autem Essentialem designat: ac essentialis in nullo nisi in Christo fuit, qui ideo etiam ipsa Justitia appellatur. *Factus est nobis Sapientia à DEO, & Justitia.* 1. Cor. 1. v. 30. In ceteris omnibus Justitia fuit Accidens, quia adesse poterat, & abesse. In Christo fuit essentialis, quia illi non potuit non inesse. & si alijs inest per gratiam, ipsi inest per naturam. Vide igitur, quàm aptè dicat Propheta: *Rorate Cæli desuper, & nubes pluant Justum.* Erant enim in terra multi homines Justi, at Justus non erat, sed eò primùm debuit venire. *Occiderunt eos, qui prænuñciabant de adventu Justissimi.* Act. 7. v. 52. & unde nisi de cælo veniret? hinc cum in Christo dux sine Naturæ, Humana, & Divina, quoad Divinam specialiter dicebat Propheta: *Rorate Cæli desuper, & nubes pluant Justum.* & quoad Humanam: *aperiatur terra, & germinet Salvator.* quippe si Christus fuit hic Justus, id habuit à Natura Divina, cui essentialis est sanctitas. *Unus bonus DEUS.* Matt. 23. v. 19.

19. v. 17. & si Christus fuit Salvator, id habuit non solum à Natura Divina, sed & Humana, quæ illi tribuit, ut posset tanquam Caput nostrum in nos transfundere salutem eo modo, quo Adamus tanquam Caput nostrum in nos transfudit perditionem. Tu, dum cum recipis ut Salvatorem, meritò illum reverearis, illi gratias agas, illum aues. Sed dum recipis ut Justum, etiam imiteris. imò quidni etiam imiteris ut Salvatorem, si tantum tibi concessum est? Verùm nota, prius consecutum gloriam Justi, deinde Salvatoris, & tu prius istam postulas, tum illam?

4. Considera, quanta sit salus, quam hic Salvator allaturus venit. tanta est, quanta sunt mala, à quibus es liberandus. Ista ad duo capita referuntur, Culpæ, & Pœnæ. Sed quis explicet, quot in utraque hac Specie infausta individua contineantur? Ipse cogita, & vide, an cogitando possis assequi, & singula percellere. & tamen ab his omnibus germen tam salubre te liberabit. *Suscitabo eis germen nominatum*, hoc est, tot seculorum vaticinijs præ-nunciatum: & non erunt ultra immi-

nusi fame super terram ob inopiam norum omnia, neque per laborem alio opprobrium gentium, ob multiplicem tem malorum. Ezech. 34. v. 29. Ibi de vides magnum hunc Salvatorem non esse compactatum metallo fabricæ visceribus abdito, sed germen, quod sponte pululat. *Speret terra, & germinet Salvatorem*, ut adde-tas tibi non esse laborandum in con-feriando, sed sponte sua venientem te inveniatur, tantus est amor, quem habet, te salvandi, o quam facile negotio ab ipso referes quæcumque bona, modò ad illa recipienda accitas, quam facile germen de terra committit aequè facile de sinu Virginis coligeat Salvatorem, modò illi appropinquas animo dolente, ut illi mala tua operas, & precibus devotis ijs liberari poteris. *Terra dabit germen suum*, quod est Christus JESUS, & erunt tui populi in terra sua absque timore hostium infernalium: & scient, quia est Dominus, cum contrivertat catenas peccatorum, quale est peccatum, & erunt tui manu imperantium sibi, quales sunt appetitus inordinati. Ezech.

34. v. 27.

XXI.

S. Thomas Apostolus.

Beati, qui non viderunt, & crediderunt. Joan. 20. v. 19.

1. Considera Beatitudinem esse in-star centri; in eo cordis deside-ria quiescunt. Unde non capies, cur à Christo hic beatus dicatur, qui cre-